

Eleki Krónika 2002. október

Miért nem láthattuk szeptember 25-én az önkormányzati ülést?

Szeptember 25-én az érdeklődők hiába akarták, nem tudták megnézni az Elek Tv-n a legutóbbi ülést. Mivel korábban a városi testület úgy döntött, hogy a választásokig ezt mindenki akadálytalanul megnézheti, így látszólag ellentmond a két dolog egymásnak, ami miatt fontosnak tartottuk, hogy Elek város jegyzőjéhez forduljunk.

Varga Ferencről szeptember 30-án megtudtuk, hogy a legutóbbi ülés 17 órakor kezdődött, és csak egy témája lett volna, a 26 bérlakás építése, pályázatainak az elbírálása. Az eredményhirdetés ideje szeptember 30-án 10 óra, így nem lehetett nyilvános ülést tartani, csak rendkívülit, amit szeptember 30-án a nézők felvételről meg is nézettek.

Utána a napközis konyha volt ismételten a téma, ami “menet közben” lett része a napirendnek.

Összefoglalva: semmilyen törvénysértés nem történt, hisz pl. a korábbi megállapodás a rendkívüli ülésekre nem vonatkozott!

A következő, október 14-ei ülésről szintén a jegyzőtől kapott információk alapján tudunk beszámolni.

Ekkor az első napirendi pont a tanévkezdés volt, amikor is a város felügyelete alá tartozó tanintézmények vezetői számoltak be.

Ezt az intézményvezetői pályázatok elbírálása követte. A képviselők döntése alapján a Családsegítő- és Gyermekjóléti Szolgálat vezetője öt évre András Károlyné Schneider Katalin lett, míg az Intézményi Karbantartó Szolgálaté Lukács László, de ő meghatározatlan ideig, szintén november elsejétől.

A képviselők döntöttek még a 26 lakásos bérlakás felépítéséhez szükséges hitelfelvételről is. A feltételek nagyon kedvezőek, mert az építés árának a 80 %-a állami támogatás /Széchenyi- terv!/, és csak 20 %-a önrész, ami miatt vesz fel az önkormányzat 20 évre az OTP-től 30.643.000 forintot. /Erre biztosíték pl. a lakbér is./

Az ülésen a képviselők tájékoztatót hallhattak a SAPARD-programok aktualitásairól Wittmann Lászlótól.

A bejelentések között szerepelt még László János kérelme is, amit el is fogadtak, így az önkormányzat anyagilag hozzá is járul a műemlék jellegű lakóház felújításához.

Patthelyzet alakult ki azonban a Német Egyesület kérelmének ügyében, hisz most nem tudtak dönteni a Közösségi Ház megvásárlásáról. A képviselők mindegyike ugyan elismerte a helyi némettség munkáját, de többen “kampányfogást” láttak ebben a kérdésben, így a végleges döntés valószínűleg a választások utáni időkre marad.

A zárt ülésen ismételten tárgyalták a konyhaépítés dolgát is. Az építés összege kb. 47 millió forint lesz, de ennek csak a 30 %-át kell fizetni az önkormányzatnak, a többi

megyei támogatás.

Az ülés végén Varga Ferenc jegyző értékelte a négy év munkáját, amikor is többek között ezt mondta: “Egy időszak lejárt és ilyenkor számvetést kell készíteni mi az, amit vállaltak, ebből mit sikerült megvalósítani, mit nem, milyen a jelenlegi pénzügyi helyzetünk és döntéseink nyomán milyen kötelezettségek terhelik a következő években a megválasztandó képviselő-testület.” /Erre a választók október 20-án meg fogják adni a választ, majd meglátjuk./

Legvégül Klemm István Elek város alpolgármestere mindenkinek megköszönte az eddigi munkáját, a jelenlévő Kecskeméti János korábbi polgármesternek is, és a képviselőknek átadott egy-egy díszes emléklapot.

Rapajkó Tibor

Gyertyagyújtások

E hó végén és a jövő hónap elején is okunk lesz (ugyanakkor kötelességünk is) a szeretet, a kegyelet, a megemlékezés szimbólumaként gyertyát gyújtani. Először az 1956-os forradalom és szabadságharc áldozataiért. (Az ünnepegről az Elek TV ad tájékoztatást.)

Néhány nappal később a halottak napi gyertyagyújtással emlékezünk meg elhalt szeretteinkről, hozzátartozóinkról, barátainkról, ismerőseinkről a város temetőiben. Adjon az Isten nyugodt, békés pihenést mindazoknak, akiket szívünkben, szeretetünkben, emlékezetünkben őrzünk!

T.R.K.

Amikor az elgondolások tettekké izmosodnak...

Az még csak hagyján, amikor a legkisebbek, a gyermekek nagyzástól vezérelve többet, valótlan ígérek társaiknak, mint amit ténylegesen meg is tudnak valósítani, csinálni.

Ha egy felnőtt tudomására jut egy ilyen eset, megmosolyogja, de a mosoly után, ha igényes, elvárásai vannak önmagával szemben, azonnal hozzáteszi: azért legközelebb ne térj le a valóság talajáról, csak annyit ígérj, vállalj, amennyit képességeidhez képest meg is tudsz valósítani.

A felnőttek esetében egészen más a fáma, itt már nincs mese. Az üresbe pufogatóknak vezekelniük kellene. Igen, kellene, mert az esetek többségében egyáltalán nincs így.

A szűkebb környezetünkben példálózva: az utóbbi 10 évben hallottak alapján Eleken a kulturális és sportéletnek legalább is New York-hoz hasonló méretűnek kellene lenni, és ehelyett...

Természetesen más téren sem jobb a helyzet, de érdeklődésemnél fogva e két témakörre

figyeltem fel, és akár hihető, akár nem az esetek döntő többségében nem az anyagi játsszák a főszerepet. Egy körültekintő embernek igen is tudnia kell, milyen anyagi eszközökkel rendelkezik, ennek függvényében kell(ene) tennie az ígéreteket. A népi mondás szerint: Addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér! Az igazság azonban sokkal szárazabb, mint gondolnánk, a neve pedig: munka. A beelkesült ígéretgömbök nem számolnak azzal az egyszerű ténnyel, hogy nem rendelkeznek olyan csapattal, munkatársakkal, akikkel megvalósítható lenne elképzelésük. Az pedig már egyenesen közhely: az elmélet megvalósító eszköze a munka. A kitartóbb, alázatos, folyamatos, eredményes munka. Ellenkező esetben fuccs az egésznek, még akkor is, ha esetleg az anyagiak tekintetében nincs különösebb probléma. Mostanában sokat beszélgetünk az Európai Unióról, és örülök a közeljövő esetleges betagozódásának, csak egyet feledünk el, ott igen is intenzívebb munkamorál dívik, nem beszélve a nagy testvéréről: Amerikáról. Ennek fejtegetése is megérne egy mesét, de befejezzük ebbéli eszmefuttatásunkat. Helyette a kesergés sötét tónusok feloldására, egy pozitív, jó példáról számolunk be. És, ami ennél, ha lehet, felemelőbb, a példa nem különálló, egyedi, hanem egy folyamat egyik állomása. Amióta az eleki, immár Radványi György Középiskola és Szakképző Intézet élén új vezérkar tevékenykedik, számos figyelemreméltó eseményt jegyezhettem. Felsorolása és méltatása újabb történetet érdemel, amit egy legközelebbi lapszámunkban megteszünk. Ez a tevékenység nemcsak a megyében, de országos szinten is figyelemre méltó helyet követelt magának. Most egy legújabbról szólunk. A 2002/2003-as tanév első hónapjában, szeptember 19-26 között franciaországi, az eleki középfokú oktatási intézményhez hasonló profilú tanulók és kísérő tanáraik látogattak városunkba. A csoportban 32 tanuló – 18 leány, 14 fiú – és 6 tanár kapott helyet. A Franciaországi Limousin tartomány Tulle helyiség küldöttei számra az eleki középiskola tantestülete szakosított, komoly programot dolgozott ki, amelynek százalékos elosztása: 80% szakmai részből, illetve 10-10%-os kulturális és idegenforgalmi fejezetből állt. Ízelítőként tegyük említést az említett másorról. A program valamennyi alanya hintós, fogatos városnézésen vett részt, de jelenlétükkel megtiszteltek egy tanórát is. Megtekintették az oktatási intézmény tankonyháját és a tangazdaságot. Az érdeklődés nem rekedt a városhatáron belül, így többek között ellátogattak Békéscsabára: Jókai Színház, Munkácsy Emlékház, Gyulára: Gyulai Vár, Termál Fürdő, Budapestre: Mezőgazdasági Múzeum, Városliget, Országház, Budai Vár, Hódmezővásárhelyre: Főiskola, tangazdaság, Szegedre: Móra múzeum, Fogadalmi templom, Ópusztaszerre: Skanzen, Mezőkovácsházára: szarvasmarhatelep, Mezőhegyesre: Ménes Birtok Rt. Egy mondat erejéig a kulturális programról: játékos vetélkedő, folklór est, táncbál, és hogy milyen célt takar egy ilyen kezdeményezés? Az érintett felek szakmai tapasztalatokat osztanak meg egymással, miközben megismerkednek egymás nyelvvel, kultúrájával, és természetesen az illető térség, ország nevezetességeivel. Visszatérve az eleki napokhoz, a szervezők, mint előzőleg utaltunk rá, mindenre kiterjedő, aprólékos, választékos programot fektettek papírra. A gyakorlati kivitelezés elemzése akkor hiteles, ha a vendég teszi meg ezt. Nos a záróesten Jacqueline Mothe, a tullei középiskola igazgatója felszólalása elején nem ártott bevallani: tanítani jöttek Elekre, de igazából csak tanultak a látottakból, tapasztalatokból. Még egy utalással jelezte ideérkezésük előtt aggodalmukat: tartottak ettől az úttól, a Kelet-közép-európai állapotoktól, de örömmel nyugtázhatták, hogy kellemesen csalódtak. A vendéglátással, a felkínált programmal a legmesszemenőbbekig

elégedettek voltak, sőt aggodalmuknak adnak hangot, ilyen szervezett és minőségű vendégfogadás megszervezésére képtelenek lesznek. Aztán, elsősorban mezőgazdasági témakörben kérdések hangzottak el, a két ország alaphelyzetét illetően. A franciaországi vendégek jelezték, a lényeges különbség csak a fizetésekben mutatkozik meg, de azok – a franciák előnyére – óriásiak.

Az igazgató elmondta még: az eleki középfokú oktatási intézmény vezetése, szakmai képzése példaértékű, és csak a legpozitívabb jelzőkkel illetheti.

Ami a két középiskola további kapcsolatát illeti: a folyamatosság elvére fektetik a hangsúlyt. Ennek első lépése már a közeljövőben realizálódik, amikor Zámbo András, az eleki intézmény igazgatója a további terv kidolgozás érdekében a franciaországi Tulle-ba utazik, ahol az érintett középiskola vezetése mellett, magával a település főpolgármesterével is tárgyalásokat folytat. Az utazótáskában egy komoly ajánlat máris bekerült: a jónak induló iskolai együttműködést a két település testvérvárosi kapcsolatfelvételével lehetne teljessé tenni. Emellett természetesen a cserelátogatás lehetőségeit is körvonalazzák, előreláthatólag a jövő év tavaszán 15 eleki tanuló és 2 kísérő tanár látogat Franciaországba. Aztán, majd a nyár folyamán a tantestület tagjai is megismerkedhetnek a már EU-s ország lehetőségeivel, természeti szépségeivel.

Az eleki Radványi György Középiskola és Szakképző Intézetnek ezt a francia kapcsolatfelvételt a Magyar- Francia Ifjúsági Alapítvány ajánlotta figyelmébe.

Az eleki középfokú oktatási intézmény az együttműködés jegyében vállalta, hogy a 2003. szeptember 1-én induló új tanévben második idegen nyelvként a franciát fogják oktatni.

Végül, de nem utolsó sorban, említessék meg a fentebb említett program támogatóinak névsora: Magyar-Francia Ifjúsági Alapítvány 100.000,- , a Radványi György Középiskola és Szakképző Intézet 850.000,-, a Békés Megyei Önkormányzat 40.000,- Ft

A program kivitelezésben az eleki intézmény vezetése, munkatársai derekas munkát végeztek, amiért őszinte elismerés illeti meg, melyhez az Eleki Krónika Szerkesztősége is csatlakozik: Köszönjük!

B.N.

Kossuth mai szemmel

Az egyik legnagyobb magyar politikus, államférfi, Kossuth Lajos 200 éve született, pontosan 1802. szeptember 19-én. Úgy gondoltuk, hogy ezen évforduló “feljogosít” minket is, hogy a Krónikában megemlékezzünk Magyarország egykori kormányzójáról.

Minden korszakban másképpen értékelték az ő tevékenységét, illetve másra tették a hangsúlyt. Pl. a kiegyezés után személye megosztotta a magyarságot, hisz Deák Ferenc politikájával nem értett egyet. Az 1920 és 1944 közötti korszakban részben rá hivatkozva lett Horthy Miklós is kormányzó. A legsötétebb kommunista diktatúra alatt egyenlőséget

tettek személye és Rákosi Mátyás között! A Kádár-rendszerben is lehetett róla beszélni, lehetett ünnepelni, de azért hivatalosan nem lehetett rajta a képzeletbeli népszerűségi listán sem, mert azt más "nagyságok" foglalták el egészen 1989-90-ig! /Ebben természetesen nincs benne az 1945-47 közötti időszak, illetve az 1956-os forradalom sem./

Ezek a tények Kossuth szellemi nagyságát is bizonyítják, hisz gyakorlatilag mindenki magáénak érezte, érzi, hisz összmagyar dolgok felvállalásáról van szó. Az viszont igencsak elgondolkodtató, hogy a mostani kormány által tartott központi megemlékezéstől a Kossuth utódok legnagyobb része elhatárolódott, mert szerintük a mostani magyar hatalom nem méltó arra, hogy megemlékezzék Kossuth Lajosról! Ez azért nem semmi, akárhogy is nézzük!

A politikus Kossuthot tartották a legveszélyesebbnek az akkori elnyomó rendszert kiszolgáló besúgók, illetve jelentésírók a Magyarországot is magában foglaló Habsburg Birodalomban, hisz a rendőrök szinte minden lépését ismerték.

Nemesi származása ellenére küzdött egy nyugatias, polgárosultabb Magyarorszáért. /A szülei, Kossuth László és Weber Karolina is nemesek voltak, igaz "csak" köznemesek./ Vagyis elmondható, hogy az apja hivatását, az ügyvédséget folytató fiúnak nem feltétlenül kellett volna a nemesi kiváltságok elvesztését is magában foglaló változásokért harcolni, de ő a személyi érdeknél fontosabbnak tartotta az ország boldogulását.

Ma pl. hány olyan politikus van Magyarországon, aki nem azzal van elfoglalva, hogy a politikai kapcsolatait anyagiakra váltsa át, és miután ha már jól meggazdagodott, utána pedig úgy tetszelegjen, hogy a közösen megtermelt vagyonból "adjon" a rászorulóknak! Kossuth Lajos pedig ilyen szempontból is tiszta volt. Ennek ellenére egy másik személy "igazolására" őt is megpróbálták még a napokban is befektíteni, ami szintén egy "színvonalat" jelent. Pedig Szabad György, aki sok éven át a magyar parlament elnöke is volt, és aki kiváló történész is egyben, már 1977-ben megírta Kossuth Lajos politikai pályája című könyvében, hogy már 1831-ben is rágalom volt az, amikor az akkor még fiatal ügyvédet távollétében azzal vádolták meg, hogy szabálytalanul járt el egy hagyatéki ügyében. Ezt ugyan nem sikerült rábizonyítani, de az egész arra jó volt, hogy lejárássák egy ideig. /Nincs új a nap alatt, hisz még manapság néhány pártnak ez a fő "stratégiája". Mint látjuk sok szavazatot lehet szerezni így!/

Most szóljunk egy másik fontos dologról! Már a reformkorban is többen felismerték, a sajtószabadság nélkül nincs igazi átalakulás. Ma Magyarországon szerencsére sajtószabadság van, de sajnos a médiában bal-liberális túlsúly van, illetve 1994-98 között a Nyugat a magyar sajtót csak részben szabadnak nyilvánította, amit akkor és sajnos megint az érintettek elbagatellizáltak, illetve "megmagyarázták". Ennek a ténynek az ismeretében igen érdekes arról olvasni, hogy mit is mondott Kossuth a sajtószabadságról. Erről a kossuthi hagyományról vajon miért nem beszélnek a most hatalmon lévők? Vagyis: "Vegyenek el mindent, csak szabad sajtót adjanak, s a szabadságnak nem egy osztályt különösen, hanem egész kedves nemzetemet közösen boldogító kifejlődése felől kétségbe nem esem." Vajon mikor lesz időszerűtlen ezt idéznünk?

Azt is ki kell emelnünk, hogy Kossuth vallásos volt, és evangélikus létére a református pataki kollégiumban jogot tanult, ahol megismerhette a toleranciát is, de ahol megtanulhatta “játékos formában” a politikát kedvenc tanárának a szemináriumán. Már akkor kitűnt tudásával, és nem hiába érdemelte ki ezeket a szavakat: “Hanem a dominus Kossuthból országháborító lesz!” Ez, mint tudjuk, tényleg bekövetkezett...

Valószínűleg a pataki szellemiség is tetten érhető akkor, amikor a kötelező örökváltságról ezt fogalmazta meg: “...egyesek tulajdonát nem elvenni, hanem illő pótlással felcserélni, vagy használhatóságának módját úgy kiszabni, hogy az más embertársunk iparjára, előmenetelére szorítólag ne hasson.” /Ez más összefüggésben részben ma is igaz lehet./

Kossuth jó helyzetfelismerő is volt, hisz Magyarország számára a fő példát az angol és az amerikai berendezkedésben látta, ami nagy részben ma is igaz: “Ahol autonom helyhatóságok nincsenek, ott az egyéni szabadságot a közállomány egészen absorbeálja /elnyeli/, mert annak gyakorlata annyi lombikokon üzetik keresztül, míg pusztá szóvá válik.” - írta az 1840-es években.

Az iparfejlesztő politikáját is sokan félremagyarázzák, pedig ő ebben is reálisan gondolkodott. 1841-ben a Pesti Hírlapban ezt írta: “soha sem fogjuk óhajtani, hogy mindent magunk készítsünk,... csak a végett, elmondhassuk: is honi mű:”

Kevesen tudják, hogy Kossuth alkotta a következő szavakat: érv, tény, közszellem, tanszék, forgalom, közgazdaság, nemzetgazdaság, szakember! Ez nem kis teljesítmény, hisz ezeket napjainkban is igen sokszor használjuk, vagyis tényleg sikeres szóalkotásokról van szó. Amikor pl. érvelünk, akkor is mindig Kossuthtal érvelünk!

Köztudott, hogy Kossuth pénzügyminiszter volt az első felelős, Batthyány-kormányban. Ő valóban elmondhatta magáról, hogy üres kaszát vett át, mert 1847 novembere és 1848 áprilisa közötti időszakban a Magyarországon befolyt állami jövedelmek 92 %-t kiszivattyúzták az országból! Ebben a nehéz pénzügyi helyzetben is képes volt arra, hogy mentse a menthetőt, vagyis foggal-körömmel védte az országa érdekeit. Ez is időszerű kossuthi hagyomány! 1989-90-től kezdve vajon melyik magyar pénzügyminiszter hasonlítható a nagy elődre ilyen szempontból is?

Igazán reálpolitikusként viselkedett akkor is, amikor is a forgandó hadiszerecse miatt megváltoztak az erőviszonyok Európában. Kész lett volna félreállni már 1848-ban is az esetleges sikeres osztrák-magyar béke érdekében! /A dolgok nem őt igazolták./

Talán most haladunk abba az irányba, hogy megvalósuljon az, amit még 1848. szeptember 12-én megfogalmazott Kossuth: “én azon meggyőződésből indulva, mellyet már több ízben kijelentettem, hogy ti, Európának minden népiségei között a magyar és oláh az, melly ha élni akar, hivatva van egymás irányában a legnagyobb rokonszenvvel, egyetértéssel lenni...”

Kossuth a szabadságharc leverése előtt elmenekült Magyarországról, amiről 1849. szeptember 12-én ezt írta: “Én magam előtt a választás kettő közt állott, a halál nyugalma s a hontalanság irtózatossá kényszerítő közt, ...”

Ebben a hontalanságban is hű maradt elveihez, sőt úgy is halt meg 1894. március 20-án Torinóban, hogy nem engedett a 48-ból, ezért április 2-án Budapesten “csak” ünnepélyesen temették el!

Érdemes azt is elmondani, hogy még nem is olyan régen illett bizonyos hazai politikai körökben arról is élcelődni, hogy kinek is van hivatástudata, és ez mennyire “maradi felfogás”! Azok jobban tették volna, ha elolvasták volna erről is Kossuthot, amit 1866-ban írt: “Amely nemzetnek nincs hivatása, az elpusztul menthetetlenül. De jaj azon nemzetnek is, melyre nagy hivatást ruházott a gondviselés, de a mely vagy felfogni nem képes ezen hivatást, vagy annak megfelelni az erkölcsi erőt nélkülözi.” /Sajnos még elég sok olyan hazai politikus van, akinek ezek a gondolatok sem jelentenek semmit sem, így nem lehet csodálkozni azon sem, hogy miért van nagy erkölcsi válság a mostani Magyarországon, Kossuth szülőhazájában!/

Kossuth természetesen “ember volt”, vagyis neki is voltak hibái, amelyekből álljon itt néhány: A szabadságharc nem azért bukott el, mert pl. Görgeyék elárulták, hanem mert az akkori nagyhatalmak úgy akarták. Az 1867-es osztrák-magyar kiegyezés nem feltétlenül rosszat jelentett a magyarság számára. /Legfeljebb manapság egyes hazai politikai pártok elgondolkozhatnak azon, ésszerű-e belemenni olyan koalícióba, amely finoman szólva korábbi önmaga elárulását jelenti!/
A Dunai Szövetség /Konföderáció/ szép terve sohasem valósult meg, mert ahogy ő elképzelte, senki sem akart összefogni a magyarokkal!

Ezektől függetlenül Kossuth mégis az egyik legnagyobb magyar politikusnak tekinthetjük, hisz egész életét Magyarországnak szentelte. Nélküle nem lenne ilyen az ország. Írásai ma is elevenen hatnak. Vajon hányan olvassák ma írásait? Személye ma is egyet jelent a magyar forradalommal külföldön is, szobra a Capitoliumban is megtalálható!

Megemlékezésünket zárjuk ezzel a szép gondolattal, amit még 1861. március 23-án írt Kossuth Lajos: “A haza örök, s nemcsak az iránt tartozunk kötelességgel, amely van, hanem az iránt is, amely lehet, s lesz.” /A javára megváltozott Magyarországon minden okunk megvan arra, hogy ez tényleg meg is valósuljon úgy, hogy mindenki elmondhassa magáról, ő is tett, tehetett valamit a hazáért./

Legvégül ajánlunk néhány olvasnivalót, amit mi is felhasználtunk: Dienes Dénes: Kossuth Lajos a reformáció neveltje is, ami a Reformátusok Lapjában jelent meg 2002. szeptember 29-én. A Magyar írószövetség lapjában, a Magyar Napló legutóbbi számában található sok érdekes írás, illetve jól forgatható még most is a Kossuth politikai pályáját bemutató kötet 1977-ből Szabad György tollából.

Rapajkó Tibor

Előzetes adatok az eleki 2002-es helyhatósági választásokról

Polgármester:

1.	Pluhár	László	MSZP	864
2.	Klemm	István	f.g.	540
3.	Gura	Tamás	f.g.	396
4.	Málík József f.g. 368			

Települési önkormányzat:

1.	dr.	Kurucz	Béla	MSZP	801		
2.		Turóczy	András	f.g.	771		
3.		Gál	Attila	f.g.	751		
4.		Pelle	László	MSZP	707		
5.		Nánási	Mihály	MSZP	640		
6.		Klemm	István	f.g.	572		
7.		Völgyesi	István	MSZP	571		
8.		Drágos	József	f.g.	c.k.	554	
9.		Bágy	György	f.g.	r.k.	504	
10.		Singer	Ferenc	f.g.	501		
11.		Bakos	Ferenc	f.g.	480		
12.	dr.	Heim	Lajosné	MSZP	470		
13.		Rédei	Zoltán	f.g.	469		
14.		Aradi	Zsolt	f.g.	463		
15.		Lénárt	Istvánné	f.g.	452		
16.		Sipos	Sándor	MSZP	445		
17.		Cinanó	János	f.g.	c.k.	444	
18.		Botásné	Popucza	Ildikó	MSZP	429	
19.		Ramasz	István	f.g.	425		
20.		Niedermayer	Ernő	f.g.	n.k.	402	
21.		Godó	Antalné	f.g.	399		
22.		Kecskeméti	Mihályné	f.g.	369		
23.		Durst	Ferenc	f.g.	356		
24.		Brandt	Antal	István	f.g.	347	
25.	dr.	Kuruczné	Czvalinga	Judit	f.g.	sz.k.	330
26.		Stumpf	Jánosné	MSZP	317		
27.		Nedreu	Dávidné	f.g.	317		
28.		Kovács	Ferenc	f.g.	316		
29.		Kovács	János	MSZP	295		
30.	dr.	Szelezsán	János	f.g.	r.k.	293	
31.		Sarkadi	András	f.g.	269		
32.		Klemm	Veronika	MSZP	268		
33.		Szabó	József	MSZP	265		
34.	dr.	Oláh	Jenőné	f.g.	265		
35.		Kassai	István	MSZP	263		
36.		Nedró	Vazulné	f.g.	258		
37.		Hotya	Mihály	f.g.	239		

38.	Botás	László	f.g.	r.k.	237
39.	Kun	István		f.g.	228
40.	Botás	Pál		f.g.	226
41.	Zsóri	Péterné		f.g.	219
42.	Rocskár	Jánosné	f.g.	r.k.	204
43.	Pataki	László		MSZP	188
44.	Békési	Sándor		f.g.	181
45.	Hegedűs	Márton		MSZP	179
46.	Mokán	Mihály		f.g.	130
47.	id.	Ficzere	István	f.g.	102
48.	Sárközi	Józsefné	f.g.	sz.k.	81
49.	Rozsos	Mónika		f.g.	71
50.	Móga	Lászlóné		f.g.	64
51.	Balogh	Imre		Munkáspárt	55
52.	Papp Zoltán Munkáspárt 54				

Cigány Kisebbségi Önkormányzat:

1.	Cinanó	János		f.g.	315
2.	Drágos	József		f.g.	298
3.	Erdődi	Ferenc		f.g.	177
4.	Rozsdás	János		f.g.	136
5.	Grószné	Veder	Róza	f.g.	132
6.	Szabó	János		f.g.	120
7.	Szakál	István		f.g.	111
8.	Blezsán	Mihály		f.g.	104
9.	ifj.	Kovács	Antal	f.g.	98
10.	Jova	István	György	f.g.	97
11.	Rostás	László		f.g.	88
12.	Kovács	Sándor		f.g.	87
13.	Tanka	József		f.g.	78
14.	Kovács	Péter		f.g.	46
15.	Farkas	Richárd	Sándor	f.g.	38
16.	Szabó Illés f.g. 35				

Német		Kisebbségi		Önkormányzat:	
1.	Niedermayer	Ernö		f.g.	307
2.	Nádor	Mária		f.g.	290
3.	Wittmann	György		f.g.	276
4.	Strifler	József		f.g.	246
5.	Szelényi Ernő f.g. 232				

Román		Kisebbségi		Önkormányzat:	
1.	dr.	Szelezsán	János	f.g.	140
2.	Gál	György		f.g.	116
3.	Botás	László		f.g.	112

4.	Rocskár	Jánosné	f.g.	109
5.	Szabó	Péter	f.g.	96
6.	Árgyelán	János	f.g.	63
7. Botás Tivadar f.g. 47				

Szlovák		Kisebbségi		Önkormányzat:		
1.	dr.	Kuruczné	Czvalinga	Judit	f.g.	95
2.	id.	Ficzere	István		f.g.	66
3.		Kocziha	Mátyás		f.g.	41
4.		Gál	László		f.g.	40
5.		Gera	Krisztina		f.g.	39
6.		Sárközi	Józsefné		f.g.	37
7. Kárnyáczi Mihály f.g. 17						

f.g.=független jelölt, c.k.=cigány képviselő, r.k.=román képviselő, n.k.=német képviselő, sz.k.=szlovák képviselő.

RÉSZVÉTELI ARÁNYOK:

III-as	óvoda,	1.	terem	256	fő	43,32%
II-es	óvoda		366		fő	53,04%
III-as	óvoda,	2.	terem	321	fő	46,29%
“Polgári”	iskola		412		fő	54,50%
Művelődési	Központ		419		fő	57,40%
IV-es	óvoda		446		fő	57,11%

Összesen: 2 220 fő 52,40%

Helyi Választási Iroda (2002.10.21)

A Német Közösségi Ház hírei **Születésnap**

Megható, bensőséges ünnepen köszöntöttük Stumpf Mihályné Rézike nénit, aki 80. születésnapját érte meg. Nem kis időt tud a háta mögött. Voltak ezekben örömök, bánatok. Benne volt az oroszországi elhurcolás, majd hazaérkezés, az újrakezdés, a gyermekek felnevelése. Rézi néni alapító tagja a német Röpülj Páva Körnek, szorgalmasan részt vett, amíg ereje és egészsége bírta, az Egyesület életében. Ma is oszlopos tagja a templomi kórusnak. Élni akarása követnivaló. Szeretettel köszöntjük őt az újság olvasói nevében is, jó egészséget kívánunk és kérjük Isten áldását további életére.

A leimeni delegáció fogadása

Már az augusztusi világtalálkozóra kapott meghívást a leimeni főpolgármester és kísérete.

Sajnos ezt a meghívást Wolfgang Ernst úr augusztusban nem tudta elfogadni, de most október 11-én realizálódott a látogatás. Bejelentették, hogy szeretnék megnézni a Német Közösségi Házat is. Izgalommal készültünk a fogadásukra. Október 11-én először Domokos László úr, a Békés Megye Közgyűlésének elnöke fogadta Wolfgang Ernst urat és a vele érkező vendégeket. Majd 10 órára Klemm István alpolgármesterünk, valamint az oktatási intézmények vezetői találkoztak a leimeni delegációval a városházán. Innen továbbmentek és meglátogatták az oktatási intézményeket, majd ünnepi ebéden vettek részt.

A Német Házba délután 2 órakor érkeztek. Köszöntések után körbenézték a házat, a tájszobákat, az újonnan kialakított szabadidős helyet. Ezután kimentünk együtt koszorúzni a németek kiüzetési emlékművéhez, valamint rövid látogatást tettünk a temetőben is.

Visszaérkezve elkészült a finom kávé is és a jóízű süteménnyel, üdítővel és ásványvízzel terített asztal fogadta őket. Elfogyasztották a friss kalácsot is, melyet a TIME Bt. ajánlott fel az egyesület részére, a megvendégléshez. Mielőtt elbúcsúztak tőlünk, ajándékot adtunk át a főpolgármester úr részére. Elvitte emlékebe Wittmann György képviselőnk csodaszép faragott tányérját. Felvette az Elek TV a leimeni ház avatóján készült ünnepséget a nyáron és ezt átvettük egy kazettára. Emlékebe adtuk ezt is, ha megnézi odahaza, láthatja majd, milyen jól megszervezett ünnepségen került fel a "Leimen Haus" tábla a Német Közösségi Háza. Kedves, közvetlen emberekkel találkoztunk és mi csak kis töredékét adtuk vissza annak a kedves fogadtatásnak, melyben bennünket részesítettek 2001-ben Leimenben, az Eleki Búcsún.

Nádor Mária

Évfordulók 1952. november 1. Ezen a napon robbantották fel a Csendes-óceáni Eniwetok szigetén az amerikaiak az első hidrogénbombát.

1892. november 2-án született Ábrahám Pál zeneszerző. (Bál a Savoyban, Hawaii rózsái)

1902. november 2-én született Illyés Gyula író, költő, műfordító (Puszták népe, Ozarai példa, Fáklyaláng).

1957. november 3-án lőtték fel a Szovjetunióban a Szputnyik-2 mesterséges holdat Lajka kutyával a fedélzetén.

1922. november 4-én találta meg Luxor mellett Howard Carter brit régész Tutanhamon fáraó sírját.

1907. november 9-én született Catherine Hepburn amerikai színésznő, az egyetlen aki négy Oscar-díjjal büszkélkedhet. (Hajnalka; Találd ki, ki jön ma vacsorása?; Az oroszlán télen; Aranytó)

1932. november 9-én hunyt el Bauer Rudolf atléta a magyar atlétika első olimpiai bajnoka

(1900. Párizsi olimpia). Ő a kitalálója a fordulással történő diszkoszvetésnek.

1902. november 17-én született Wigner Jenő magyar származású amerikai fizikus, aki 1963-ban megosztott Nobel-díjat kapott.

1962. november 19-én született Jodie Foster amerikai színésznő, rendező (Vádlottak, A bárányok hallgatnak).

1902. november 24-én született Latabár Kálmán színész (Mágnás Miska; Fel a fejfel; A selejt bosszúja; Egy szoknya, egy nadrág).

1562. november 25-én született Lope de Vega spanyol író (A kertész kutyája).

Méry Rudolf

Polgári körös hírek Szeptember 23-án ismét ülést tartott az Elekiek Első Polgári Köre a szokott helyen. Az összejeövetelnek egyetlen témája volt, a helyhatósági választás.

Klemm István, a polgári kör által is támogatott polgármesterjelölt a jelenlévőknek elmondta, hogy a jobboldali jelöltek már régen összegyűjtötték ajánlócédulájukat, sőt még két személy jelezte: csatlakozni kíván hozzájuk, akik röviden be is mutatkoztak. Nedreu Dávidnéval és Kovács Ferencsel így 14 főre növekedett a Függetlenek Elekért választási szövetség, amit különben a Fidesz-MPP és az MDF is támogat. A már korábban összeállt "csapat" tagjai pedig a következők: Klemm István, Aradi Zsolt, Bakos Ferenc, Brandt Antal, Godó Antalné, Lénárt Istvánné, dr. Oláh Jenőné, Singer Ferenc, Bágy György, Niedermayer Ernő.

Minden jelölt közismert /öten most is képviselők/, megvan az esély arra, hogy nagy részük tagja lesz az új testületnek!

Az alpolgármester beszámolt arról is, hogy eddig 49 képviselő-jelölről van tudomásuk, amit még 17 kisebbségi önkormányzati jelölt egészít ki. /Elmondhatjuk, hogy szerencsére Eleken bőven van választék, vagyis az itteni emberek továbbra is szívesen foglalkoznak a politikával, vagyis komolyan akarnak tenni -így is- hazánkért, így Elekért is!/"

A polgári kör fontosnak tartja azt is, hogy minél több külsőst delegáljon az október 20-ai választásokra, ezért a még hátralévő időben arra törekszik, hogy ez meg tudjon valósulni.

A jelöltek határozta arról is, hogy a napokban el fog készülni a választási plakátjuk, és október 17-én pedig 17 órától a Művelődési Házban kampányzáró rendezvényt fognak tartani.

Ezen a rendezvény nagyszámú érdeklődőt is vonzott, hisz Klemm István polgármesterjelöltre és Domokos Lászlóra /Fidesz MPP/, a megyegyűlés elnökére az ellenfelek is kíváncsiak voltak!

A jelenlévőkhöz elsőként Klemm István szólt, aki elmondta, hogy nyolcévi képviselői

munka után azért indul most a polgármester-választáson, mert a testületben kialakult nagyfokú békétlenséget kezelni kell. A település érdekében politikamentessé kell tenni képviselő-testületi munkát. Úgy érzi, ehhez a feladathoz kellő tapasztalatot szerzett, "csapatával", ha bizalmat kap, meg tudja valósítani elképzeléseit.

Utána Domokos László tartott egy érdekes előadást a megyei önkormányzati munkáról, illetve beszélt arról is, hogy miért érdemes Klemm Istvánra és a Fidesz MPP-Magyar Kereszténydemokrata Szövetség-Békés Megyei Gazdakörök Szövetsége közös megyei listájára szavazni.

A megyegyűlés elnöke szerint az önkormányzatok egy része azért van nehéz anyagi helyzetben, mert a településeknek több jogai vannak, mint amennyi pénzük! A legnagyobb probléma tulajdonképpen az, hogy pl. Békés megyében kevés pénz folyik be az adókból. Utalt arra is, hogy a mostani kormány azt ígérte, hogy pl. a gépkocsik után szedett adó az adott településen fog maradni, ez azonban vidékellenes, mert a legtöbb autó a fővárosban, illetve a nagyvárosokban van. A megoldás a nagyobb normatív támogatás lenne!

A megyei vezetés helyzetét csak nehezíti az is, hogy több olyan feladatot is felvállalt, ami nem az ő feladata, de amit az adott helyzet kikényszerített, mint amilyen pl. a belvíz problémája.

Szerinte főképpen olyan embereket kellene polgármesternek megválasztani, aki képes élni az új lehetőségekkel, tud pályázni, kapcsolatot tartani pl. a megyei közgyűléssel, vagyis a választásokon főképpen ne az érzelem döntsön, mert akkor sok esetben csalatkozás lehet a vége. Természetesen az is fontos, hogy ki milyen értékrendet képvisel. Szerinte Klemm István minden szempontból alkalmas a polgármesteri tisztségre!

Érdekes, hogy pl. ma kevesen beszélnek arról, hogy csak miért 1994-től szavazhatunk a pártok megyei listájára. A rendszerváltás közben az akkori politikai erők megegyeztek, hogy a települések delegálni fognak személyeket a megyei önkormányzatba. Ezt az 1994-es választások után az MSZP-SZDSZ kétharmados többséggel megváltoztatta./1998-2002 között a kormánynak nem volt kétharmados többsége, így maradt minden a régiben./

Domokos László beszélt arról is, hogy eddig még pl. nem sok polgármester ismeri el, hogy az ő hibája, alkalmatlansága miatt miért olyan elmaradott az általa vezetett település, inkább azt mondják, "elnyomták" őket, mert nem voltak kormánypártiak. Ez nem feltétlenül igaz, mert akkor pl. 1994 és 1998 között miért nem fejlődött Battonya, Mezőhegyes? Tényleg meg kell jól gondolni, milyen összetételű legyen a képviselő-testület!

A mostani elnök elmondta azt is, hogy 1994-1998 között a megyei munkára főképpen az volt a jellemző, hogy főképpen az intézmények fenntartására tette a hangsúlyt, szemben a mostanival, amely főképpen a településekkel való kapcsolattartásra és az együttműködésen nyugvó pályázatokra épített. Domokos különösen sikeresnek tekinti azt, hogy a megyei kórház mennyit fejlődött ebben a ciklusban. A csabai kórház problémáinak

semmi köze nincs a megyéhez, mivel annak a fenntartója a megyeszékhely, de ez a fontos tény nem mindig köszön vissza a sajtóban!

A mostani vezetés idején minősítették a megyét kiemelten támogatott megyének, így több támogatás érkezik a megyébe! A mostani vezetés azonban nem tehető mindenért hibásnak, mert pl. már a rendszerváltás előtt háttérbe szorították a mezőgazdaságot, az ipar fejlődhessen így! A trianoni határok sem mostaniak, de pl. autópálya sincs, igaz van nemzetközi vasúti fővonal, ami hamarosan felértékelődhet, de Gyulán lehetne egy logisztikai központ is, hisz itt lesz a schengeni határ is!

Az meg bizonyára a választási kampány része, hogy most már azok is a megyét szidják, akik korábban "ellenzékiességük" ellenére is kaptak jelentős anyagi támogatást, igaz az első forduló még ők is dicsérték a megyét! /A szocialista irányítású Orosháza ebben a ciklusban a megyében 800 milliárd forintot, a megyétől pedig 1 milliárd forintot kapott./

Arról is érdekes volt hallani, hogy a magyar megyerendszerre még sokáig szükség lesz, hisz a csatlakozás után így is lehet támogatáshoz jutni, a régiók rendszere hazánkban még nem alakult ki teljesen. Vajon pl. Szegedről vagy pedig Békéscsabáról tudják a legjobban támogatni Eleket?

Domokos László beszédében kitért arra is, hogy a mostani választási kampányban, a napokban méltánytalan támadás érte személyét, ami miatt panaszt tett, és neki adtak igazat, és az illető pártot elítélő határozat is született. /A teljes szöveg az október 18-ai Békés Megyei Hírlapban meg is jelent, de hírként a Magyar Nemzet is közölte! / Végül az érdeklődők kérdéseket tehettek fel.

Mire ezen írás megjelenik, már mindenki tudni fogja a választások eredményeit, illetve összehasonlíthatja a most ismertetett gondolatokat azokéival, akik a választói akaratnak köszönhetően önkormányzati képviselők lehettek.

Rapajkó Tibor

Vajon megvan-e még?

Csepregi Imre egykori eleki plébános /1913-1931/ 1925-ben készített, a katolikus templom akkori helyzetét bemutató jegyzőkönyvének a 36. oldalán találtunk egy érdekes feljegyzést: "A szegedi kir. kath. tanítóképző-intézet kápolnája részére 1068-1923. sz. főhatósági hozzájárulás mellett használatra adatott 1-1 miseruha /fehér, vörös, zöld, viola-kék- és fekete/ ajándékba oltárterítők, miseing, humerále /vállkendő/ - plébános sajátjából: karing."

A rendelkezésünkre álló forrásokból nem sikerült kiderítenünk, hogy vajon mi lehetett a "használatra adás" oka. Vajon a későbbiekben visszakerültek-e ezek a fontos dolgok Elekre, vagy pedig eltűntek a vérzivataros időkben?

Mindentől függetlenül azért annyi mégis elmondható, hogy igen megtisztelő, még így

utólag is megtudni, hogy egykoron az elekiek ilyen módon “segítették ki” Szegedet!

Rapajkó Tibor

A Mozgáskorlátozottak Egyesületének évadzáró közgyűlése

A Reibel Mihály Művelődési Központba igyekeztek az emberek október 15-én: ki gyalogosan, ki kerékpárral, ki tolókcocsival. Igen, mert a Mozgáskorlátozottak Egyesületének évadzáró tisztújító közgyűlésére kaptak ők meghívást. A nagyterem hamarosan megtelt. Az egybegyűlt emberek mozgáskorlátozottak, mássággal bíró egyének voltak, akiket tisztelet, megbecsülés és sok-sok önzetlen szeretet illet meg. Ők is szerves tagjai a társadalomnak és teljes erejükből arra törekednek, hogy teljes emberként fogadják el őket. A közgyűlés levezető elnöke Gál Ottó úr volt, a Gyulai Mozgáskorlátozottak Egyesületének elnöke. Mielőtt szavazásra került sor, köszöntések hangzottak el: Klemm István alpolgármester urat, Gura Tamás, Drágos József és Bakos Ferenc képviselő urakat, valamint a meghívást elfogadó polgármester-jelölteket köszöntöttük, így Gura Tamás, Málík József és Pluhár László urakat.

A köszöntések után rövid műsorral kedveskedtünk a közönségnek; hallhatták Ramasz Beáta és Brindás Orsolya furulyajátékát, Nagy Eszter öszi szövegű versét, valamint a sokat fejlődött Nyugdíjas Egyesület Énekkarának népdalait, Aradi Zsolt vezényletével. Kedves szavakkal és egy ír idézettel mondta el köszöntését Strifler Ádámné, az Eleki Karitászcsoport munkatársa. Az ő szavaihoz kapcsolódott Horányi Györgyné “Az én Miatyánkom” c. verse.

Ezután vette át a szót Gál Ottó úr. Elmondta, hogy az eleki Mozgáskorlátozottak Egyesülete 849 tagot tart nyilván. Gál Ottó úr vezette le a szavazást. Ismét megválasztották egyhangúlag Kecskeméti Mihályné Marikát elnökké (igazán megérdemelten), és megválasztották a küldötteket is. A hivatalos rész után szorgos asszonykezek tálalták fel a finom pörköltet a burgonyával és tésztával. Az ebédhez kellemes muzsika szólt.

Az ebéd után beszélgetések; véleménycsere alakult ki a résztvevők és az induló polgármester-jelöltek között.

A Mozgáskorlátozott Egyesület rendezvénye kapcsán írom le még az alábbi:

Eszembe jut a postán érkező csomag - úgy karácsony körül -, melyben kézzel és lábbal festett képeslapok érkeznek. Csodaszép alkotásokat készítenek az ilyen mássággal, fogyatékosággal élő emberek. Ezért meg kell becsülni őket és segíteni mindenben, ami esetleg nekik nem adatott meg. Ez a mi dolgunk és ők minden segítségért nagyon hálásak lesznek.

Nádor Mária

Még egy ülés

A Német Kisebbségi Önkormányzat a választások előtt még egyszer ülésezett szeptember 18-án. Az összejövetel oka most a szeptember 27-ei orosházi német anyanyelvi nap volt.

A városi könyvtárban megtartott ülésen először Nádor Mária ismertette az orosházi programot, melyből kiderült, hogy a 9. anyanyelvi napon többek között lesz Lenau-émlékműsor is, illetve más is. /Ezen a rendezvényen fel fog lépni néhány hetedikes eleki tanuló is./

Utána a jelenlévők megszavaztak tízezer forintot a rendezvény támogatására, illetve tényként állapították meg, hogy az ottani sváb bálra nincs jelentkező Elekről!

Végül az elnök beszámolt arról, hogy mi történt a szeptember 7-ei gyulai megyei ülésen. Itt a képviselők tájékoztatót hallottak az október 20-ai helyhatósági választásokról, amikor is megtudhatták, a következő ciklusban sem lesz a megyei közgyűlésnek német kisebbségi képviselője, mert nem lesz ilyen lista.

A gyulai ülésen az is eldőlt, hogy az idei megyei kitüntetésre az eleki Wittmann Györgyöt javasolják. Legvégül talán arról lehetne szólni, hogy megjelent a 2001. évi népszámlálás eredményét bemutató kötet, amelyből érdekességképpen közölni lehet néhány adatot a hazai németséggel kapcsolatban.

A német nyelvet családi, baráti körben használók Békés megyében Békéscsabán vannak a legtöbbet! /a 67.968 össznépeességéből 192 fő/, amit Gyula követ /33.041,148 fő/, a legtöbbet “a harmadik helyen” pedig Elek áll, hisz az 5480 össznépeességéből 80-an beszélnek családon belül németül.

Az is érdekes, hogy a 10.198.315-ös magyarországi össznépeességéből 62.233 fő vallotta magát német nemzetiségűnek, illetve 88.416-an nyilatkoztak úgy, hogy kulturálisan kötődnek a németséghez.

Ezek az adatok biztosan nem jelentik a valós helyzetet, ami az ismert tragikus történelmi eseményekkel /pl. az 1946- 48-as elűzetés/ magyarázhatók, de mindenképpen elmozdulás történt, vagyis a hazai németség lélekben is megerősödik, megerősödött, ami a “többség” számára is jó bizonyítvány!

Rapajkó Tibor

“Kedveseim” címmel irodalmi est a Városi Könyvtárban Szőke Pál színművész, a békéscsabai Jókai Színház tagja látogatott el hozzánk tavaszi meghívásunkat elfogadva. Kicsit félve szerveztem ezt az estet, mivel őt még soha nem láttam színpadon, nem ismertem a színészi képességeit. Gondoltam magamban, vajon hogy ismerem meg, ha bejön? Izzgatottan vártam a találkozást. Nagy körültekintéssel szerveztük ezt a rendezvényünket is, elkészültek az igényes meghívók, plakátok, Képűjság hirdette az estünket. Végre eljött az október 14-e, és végre megérkezett estünk vendége is: Szőke

Pál. Első látásra szimpatikus, öszülő, kissé lezser, magas úr állt előttem. Azonnal, közvetlenül csevegett velem, mindenféléről, színházról, politikáról, az életről. Lassan gyülekezett a közönség is. Sajnos mire elérkezett a 18 órai kezdés, csupán 16-an érkeztek meg. Egy kicsit bánatos voltam, hiszen olyan sok meghívót kiküldtünk, olyan sokat kiabáltam az utcán: “Gyertek, irodalmi előadás lesz nálunk!...” mégsem jöttek el többen. És elkezdődött a csodálatos, mindent elsöprő est. Hallottuk Hamlet monológiáját, jókat neveltünk Romhányi rímjein; szinte sziporkázott

körülötte a levegő. A “Pató Pál úr” című verset ilyen előadásban még soha nem hallottam. Elhangzottak szerelmes versek is és József Attila közismert költeményei. Végül meghatóan emlékezett meg a művész a 48 évesen eltávozott testvérére, Szép Ernő “Gyerekjáték című versével és ezzel el is köszönt tőlünk. Felemelően szép, szívszorító és vidám esten vehettünk részt. Hálás vagyok Szőke Pálnak, hogy ilyen csodálatos élménnyel ajándékozott meg bennünket.

Szeretném megköszönni a Könyv, Könyvtár, Műveltség Alapítvány és az Oktatási és Kulturális Bizottság támogatását, melyek nélkül ez a felüldülést hozó est nem jött volna létre.

Köszönjük: Nádor Mária és a 16 irodalombarát

Zenei Világnap Emlékszem még arra az időre, amikor közeledett október 1-je, a Zenei Világnap. Törzsök Attila tanár úr pár héttel előtte mindig megjelent a könyvtárban és megbeszéltük, milyen programmal készülünk erre a napra. Általános iskolás csoportokat szerveztünk és ő a részükre tartott zenei előadásokat, általában 1-1 operát bemutatva, megismertette a tanulókat a zeneszerzőkkel. Természetesen zenei aláfestéssel tartotta ezeket az előadásokat. Azután évekig nem ünnepeltük ezt a napot. Ő közben eltávozott...

Az idén október 2-án zenés - irodalmi műsort szerveztünk, az Oktatási és Kulturális Bizottság anyagi támogatása segítségével.

Vendégeink voltak: Szabó Ila költő, előadóművész és Csigér István énekes, gitáros társa. Őket már ismertem, hiszen pár hónappal ezelőtt találkoztunk velük egy irodalmi délutánon a könyvtárunkban. Ez a “Ki viszi át a szerelmet?” című irodalmi előadásuk felülmúlta az előzőt. Váltakozott a műsoruk; a páratlan számú verseket énekelték, a párosakat pedig Ila szavalta. Jól összeszokott előadókkal találkoztunk, szépen összeillett a 2 énekhang és ezt az előadói nívót csak emelte a gitár kíséret. A szép számmal (65-en) összegyűlt közönség - kicsi óvodásoktól a felnőttekig fegyelmezetten hallgatta végig az előadást. Felüldültünk ezen a délutánon és szinte együtt énekeltünk volna velük, olyan magával ragadóan adták elő műsorukat. Elröpült hamar az 1 óra. Szeretném, ha még találkozoznánk velük, hiszen olyan közvetlen, kedves emberek, és ilyen szívet-lelket melengető műsorokra nagy szükségünk van ebben a mindent és mindenkit eltaposni vágyó, rohanó, pénzhajhászó világban.

Nádor Mária könyvtárvezető

Az élet kitért lapjait Rombolni könnyebb, mint építeni. E megállapítás az élet szinte minden területére érvényes. Ezért időről időre az értékek megsemmisítésének, csorbításának kultuszát éljük. Sajnos mindezen folyamatból a fiatalabb nemzedék tagjai sem vonhatják ki magukat. Egyesek aztán azonosulnak a folyamat negatívumaival, mindennek bizonyítására nem nehéz példát találni: nézzünk csak szét településünkön, ahol hemzseg, csúfít a töméntelen szemét. És még akadnak, akik hivalkodnak is tettükkel: így kell ezt csinálni! A munka, az alkotás viszont már nem ragályos, Csak igen kevesen "fertőződnek" meg vele. Talán ezért is kísérem megkülönböztetett figyelemmel, immár hosszú évek óta, Székely Sándort, az eleki közép fokú oktatási intézmény tanuló ját, aki nem kérkedik, de nem is restelkedik tettén, dolgozik becsületesen, tisztességesen.

A napokban szóba elegyedtünk. Beszélgetésünk során megtudhattam, hogy az erdélyi Sepsiszentgyörgy szülőtte. Az általános iskola elvégzése után szülő helyén mezőgazdasági gépszerelőnek tanult. A szakmaválasztás kézenfekvőnek látszott: családi gazdaságban nevelkedett, de egyébként is, szereti a mezőgazdasági foglalatosságot. A mezőgazdasági gépszerelőként kapott bizonyítványon még jó szerével meg sem száradt a tinta, amikor elhagyta szülő helyét, és Elekre tette át székhelyét. Ekkor 1996-ot írtunk. Az eleki továbbtanulás lehetőségére egy újságcikk hívta fel a figyelmét. Sándor ekkor még nem töltötte be a 18. életévét, fél esztendő hiányzott ehhez. Az eleki közép fokú oktatási intézmény lehetőségei közül az általános állattenyésztő szakmára esett a választása. A családi fészket 20 ezer forinttal hagyta el, amely összeg a kiadások miatt csakhamar vészesen apadni kezdett. Ennek mielőbbi pótlása látszott a legkézenfekvőbb megoldásnak. A családi költségvetést viszont nem szeretne volna ilyen tételekkel terhelni. A felmerülő gondok áthidalása érdekében tanárainál munkalehetőség felől érdeklődött. A megkérdezettek, látva Sándor elszántságát, komoly szándékát, támogatásukról biztosították. Elkezdődött az a folyamat, amely lényegében napjainkban is tart. A hasznos tevékenység nem érintette kedvezőtlenül a tanulmányi előmenetelt. Ennek ékes bizonyítására: 1999. április 9-én, Berettyóújfaluban tartották meg a szakma kiváló tanulója országos versenyt. Az eleki színeket ketten képviselték, Sándor mellett az ugyancsak erdélyi Virág Gellért, az előbbi az előkelő második, míg az utóbbi a szintén dobogós harmadik helyet szerezte meg, ezzel tovább öregbítve az eleki intézmény egyébként is jó hírnevét. E kiváló eredményeknek tudható, hogy ezzel megszerezte a szakmunkás bizonyítványt. A jelentős esemény után sem váltak el Sándor és az intézmény útjai, két év alatt leérettségizett, napjainkban pedig az ugyancsak két éves technikus tanulmányokat folytatja. A tervek szerint ez év júniusában pontot tesz az itteni tanulmányok végére, mert fél szemmel már a főiskola felé kacsintgat. Az erről szóló értesítést a napokban várja a postástól, amely remélhetőleg pozitív lesz.

Az előbbie k folyamatán minden mondatunkban két vagy három évről tettünk említést. Tudjuk jól, hogy valójában nem ilyen gyorsan röppentek tova az esztendők. Ezeknek ára van, amelyet így vagy úgy, törleszteni kell. Nos a tovasuhanó években Sándor saját maga szerzett erőforrásból folytatta tanulmányait. Időközben megszerezte a B-kategóriás jogosítványt, és lehetőség szerint a családját is támogatja. Természetesen ehhez már nem volt elég a hétvégeken kifejtett munka. A nyári vakációt is ekképpen töltötte, átlagban 12

órát tett le a közös munka asztalára. Kell is a pénz, hiszen a képzeletbeli napló kiadási rovatába újabb tétel íródik, Katalin nevű húga a 2002/2003-as tanévtől gyorsékeztetőnek ugyancsak az eleki középiskolában tanul. Az is igaz, hogy Sándor ezt a tételt örömmel nyugtázza, hiszen tudja, hogy ezzel komoly segítséget nyújt húgának életpályája kezdetén. Felmerülhet a kérdés: az erőfeszítés csak pozitív dolgokat szült? Természetesen nem, a tanulmányi előmenetelen némi csorbulás tapasztalható, a korábbi kitűnős átlagot 4,2 váltotta fel. A tanárok közül egyesek neheztelnek is egy kicsit rá. De ebben a kényes élethelyzetben a szükség mellett tevődött le a voks. Sándor egyébként kedvenc időtöltésként a számítógépet és a gépjárművezetést említette.

Végül, de nem utolsó sorban: mindezért büszkék lehetnek Sándor szülei, tegyük mindjárt hozzá: teljes joggal!

B.N.

Jókedvvel a kilométerekben Alaphangként egy személyes élmény. Az ember lépten-nyomon kénytelen szembesülni egy ténnyel: az elmélet és a gyakorlat között óriási különbség van. Jelen témakörünkben ez a postásokra, a tényleges kézbesítőkre vonatkozik. Egykoron, könnyű foglalatossággént regisztráltam e tevékenységet. Az ember elkerékpározik, kedélyesen emberekkel beszélget, egyszóval: kellemes időtöltésben vesz részt, amiért még fizetséget is kap. Ez aztán az igazi szórakozás, gondoltam magamban. Aztán az élet, mint olyan sokszor, átfestette az ábrándvilágot. Ha csak rövid ideig is, de magam is levélhordóként múltattam a napokat. Az első ilyen jellegű nap, talán az említett ábrándvilágnak, talán, mert munkalehetőséghez jutottam, de igen lelkesen kézbesítettem a levélküldeményeket, vagy dobtam be őket a postaládákba. Most visszagondolva, azért a napsütéses idő is pozitívan járult az összképhez. Másnap viszonylag elég korán jelentkeztek a gondok, problémák, aminek eredményeként a műszak végén végtelenül fáradt és ingerült voltam. A harmadik naptól kezdve gondolatban megemeltem, megemelem a kalapomat vagy bármely fejfedőmet minden olyan kézbesítő előtt, aki háromnál több napja végzi e szolgáltatást. Ekkor elhatároztam, hogy ebbéli tiszteletemet írásban is kifejezem, a választásom Ottlakán Péternére, a városszerte népszerű, megbecsült Piroska néniére esett. Az egyéb hivatali egyeztetések után a napokban aztán mód nyílt a beszélgetésünkre. E beszélgetés során egyebek mellett megtudtam, hogy egy gond, probléma feloldása érdekében - Újtelepen nem volt kézbesítő -, benső sugallatnak engedve, vette fel a kapcsolatot a helyi posta illetékeseivel. Az érdeklődés zöld jelzést kapott, vagyis: mint kézbesítő állhatott munkába. Ennek időpontja: 1985. április 9. A laptudósítók kedvenc szóhasználatával élve; egyhetes szolgálat után Piroska néni a mélyvízbe dobták, mindenfajta és -féle küldemény felelősségteljes kikézésével megbízták. A felmerülő problémákat erős akarattal oldotta meg, ehhez mindenképpen hozzájárult, hogy szeretettel viszonyul az emberekhez, és ez a folyamat fordítva is igaz: az emberek szeretik Piroska néni. Ennek egy ékes példája: ha szabadságra megy, vagy valamiért nem teljesít szolgálatot, az emberek aggodalmuknak adnak hangot. Hiányolják. Mint elmondta, hogy szórólapok, számlalevelek beiktatásával még bővült is a kézbesítendő anyagok tárháza. A reggeli órákban kezdődő kézbesítés előtt a

küldeményeket tartalmazó táskák súlya 15 és 20 kilogramm között mozog. A kerékpározás pedig 13 kilométer körül van. Ez természetesen értendő a nyári forróságban, esőben, szélben, télen zimankóban megtételre váró kilométerekre. Mindezen probléma csakis a hivatás iránti, feltétel nélküli, alázattal és mint már említettük az emberek iránti szeretettel oldható meg. Nagyon sokan szinte családtagként tisztelik és szeretik. Gondoljunk csak bele: ez manapság nem kis érdem. Az élet természetéből fakadóan sajnos ez a felhőtlen kapcsolat a végéhez közeledik. Piroska néni ugyanis 2004-ben nyugállományba vonul, jegyezzük meg: a teljesen megérdemelt nyugállományba. Az ebbéli aggódóknak szerényen megjegyzi: nincs pótolhatatlan ember. A többség viszont jól tudja, hogy igenis van pótolhatatlan ember, az élet ezt bizonyítja. Bevallása szerint egy-egy nap után bizony elfárad, de igyekszik hamar kipihenni a fáradalmakat, hogy aztán másnap jókedvvel nyújtsa át a leveleket és egyéb küldeményeket az embereknek. Aztán van olyan hétfője, amikor a sajtótermékeket szállítja házhoz. Később beszélgetésük témája a szórakozás, a kellemes kikapcsolódás felé irányult. Nagy-nagy szeretettel az unokákat említette meg, örömmel mondta, hogy hét unokája közül öten Eleken, ketten pedig Szarvason élnek. Aztán igaz, csak másodsorban, a tévzés, a valamikori hímzés, az újságolvasás, illetve a keresztretjvényfejtés is teret kap. Később pedig elmondja, hogy nem bánta meg, amikor 1985. április 9-én beállt a kézbesítők táborába. Ha újra kezdené, megint csak ezt választaná. Megemlítette még, amit a megkérdezett kollégái megerősítettek, hogy jó kapcsolatot ápol a munkatársaival. Összehangoltan végzik a feladataikat. Már éppen befejeztük beszélgetésünket, becsuktam jegyzetfüzetemet, amikor Stumpf Jánosné, a helyi posta vezetője lépett hozzánk: és az elismeréseidet megemlégetted, kérdezte. Nem, válaszolt Piroska néni, nem akartam dicsekedni velük. Ekkor azonnal nyílt a jegyzetfüzet, amelybe a következők kerültek bejegyzésre: Piroska néni az eltelt évek során kétszer kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést, egyszer pedig, 2002-ben a Szegedi Igazgatóság Széllné Tóth Ibolya elismerését. Az Eleki Krónika Szerkesztősége nevében is gratulálhatunk!

B.N.

Csabai Garabonciás Napok 2002. Békéscsabán október 7-e és 11-e között került megrendezésre a diákság nagy ünnepe a Garabonciás Napok 2002.

A megye számos középiskolája mellett iskolánk tanulói első alkalommal vettek részt a nagyszabású seregszemlén. Mi őszintén csak tapasztalatot szerettünk volna szerezni, hiszen olyan iskolák tanulói vettek részt a versenyeken, ahol a művészeti oktatás igen régen magas szinten folyik.

Tanulóink igen kellemes meglepetést okoztak. Megilletődve, de igen szépen teljesítették a feladatokat.

Szavalóink a Megyei Könyvtárban szerepeltek - Mistina Alexandra Veres Péter: *Én nem mehetek el innen* című művét, Szabó Krisztián Ady Endre: *Harc a nagyúrral* című költeményét, Nagy Nikolett Petőfi Sándor: *Apostol* című költeményéből mondott

részletet. A zsűri elnöke Kalapos László színművész volt.

Az Ifjúsági Házban közben folyt a színjátszás, moderntánc, néptánc, play-back versenyek. Igen különleges szerepre vállalkoztak diákjaink, a ma már nem divatos táncműfajt vállalták fel - keringőt mutattak be igen szépen, elegánsan (9-10. osztályosok). A táncosok: Szabó Krisztián, Fekete Miklós, Sztojka Ádám, Hürkecz Andrea, Nagy Nikolett, Mézes Éva voltak.

A néptánc kategóriában első helyezést ért el két táncospárunk: Oszlács Katalin - Kopács Péter, Szabó Mónika - Nedró János. Nagy sikerrel adták elő az „Eleki zsokot”. Érdekesség volt, hogy egy békéscsabai középiskola diákjai is megpróbálkoztak eleki táncokkal, de úgy látszik, elekinek kell lenni ahhoz, hogy igazán sikeres produkciót mutathassanak be.

A zsűri elnöke Born Miklós volt. A rendezvény a késő esti órákban ért véget. Mindnyájan tanultunk és kellemes emlékekkel tértünk haza. A táncosok felkészítőinek, Gera Krisztinának és Gál Lászlónak köszönjük a segítő munkáját.

Lantos Mihályné